

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 190/08-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júna 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. J. H., B., zastúpeného advokátom JUDr. V. J., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 26 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava - okolie, Úradu justičnej a kriminálnej polície v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ORP-443/3-OVK-BH-2006 (pôvodne vedenom pod sp. zn. ORP-743/2-OVK-B2-2005) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. J. H. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. novembra 2007 doručená sťažnosť Mgr. J. H., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom

JUDr. V. J., ktorou namietal porušenie svojho „základného práva... na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd... práva... na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pre porušovanie práva na informácie podľa čl. 26 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pre porušovanie práva... na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a ľudských slobôd, pre porušovanie práva... na majetok a práva dedič' podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pre porušovanie práva... pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“ postupom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave (ďalej len „krajské riaditeľstvo“), Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava - okolie, Úradu justičnej a kriminálnej polície (ďalej len „okresné riaditeľstvo“) v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ORP-443/3-OVK-BH-2006 (pôvodne vedenom pod sp. zn. ORP-743/2-OVK-B2-2005).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol: «Dňa 16. 8. 2003 za tragických okolností... zahynul syn sťažovateľa... M. H. Zanechal za sebou... zbierku rastlín a živočíchov...

Poručiteľ (syn sťažovateľa, pozn.) za sebou zanechal taktiež čerstvo prestavaný, ešte neskolaudovaný rodinný dom... a majetkové práva na parc. č. ... k. ú. B., ktorú zakúpil a kúpnu cenu zaplatil krátko pred svojou smrťou, avšak v čase jeho smrti vklad vlastníctva na neho ešte nebol Správou kartografie v Senci vykonaný. Dvojbytový dom poručiťa... bol luxusne vybavený...

Poručiteľ bol v čase smrti slobodný, nemal deti, nezanechal za sebou závet, preto dedičmi zo zákona sa stal sťažovateľ a jeho bývalá manželka J. H...

Sťažovateľ pôvodne mienil svoj dedičský podiel s výnimkou potápačskej výstroje... darovať svojej dcére E. D., za podmienky, že tak urobí aj bývalá manželka J. H...

Sťažovateľovi krátko po smrti zamedzili prístup do domu..., ku ktorému mal z titulu dedenia vlastnícke právo a to tým, že A. D. (manžel E. D.) a J. H. dali do domu namontovať alarm a neposkytli mu od neho kód ani kľúče od domu. Takto J. H. a manželka D. mohli bez

kontroly zo strany sťažovateľa rozkradnúť a zatajiť podstatnú časť pozostalosti. Kľúče od nehnuteľnosti s diaľkovým ovládačom alarmu, avšak bez kódu k alarmu odovzdala J. H. sťažovateľovi až 16. 7. 2004... V tom čase však nehnuteľnosť už bola do značnej miery vykradnutá...

Sťažovateľ podal viacero trestných oznámení pre trestné činy zatajenia veci, krádeže, podvodu, zneužívania právomoci verejného činiteľa, nepravdivého znaleckého posudku atď., avšak orgány činné v trestnom konaní nekonali a trestnú činnosť primerane a efektívne nevyšetrovali. Tento stav pretrváva dodnes...

Listom zo dňa 23. 3. 2005 právna zástupkyňa sťažovateľa... podala v mene sťažovateľa na Okresnej prokuratúre Bratislava III trestné oznámenie na J. H. pre podozrenie zo spáchania trestných činov krádeže a zatajenia veci. Okresná prokuratúra Bratislava III vec postúpila Okresnej prokuratúre Bratislava II, ktorá listom zo dňa 8. 4. 2005 sťažovateľovi oznámila, že vec postúpila na vybavenie Okresnému riaditeľstvu PZ Bratislava II, odd. skráteného vyšetrovania Senec. Sťažovateľ trestné oznámenie doplnil svojou výpoveďou do zápisnice na tomto orgáne dňa 22. 4. 2005... Po reorganizácii sa Okresné riaditeľstvo PZ Bratislava II Senec stalo súčasťou Okresného riaditeľstva PZ Bratislava - okolie so sídlom Šenkvičná 14 Pezinok. Okresné riaditeľstvo Bratislava - Okolie v Pezinku nemá vlastnú právnu subjektivitu, ale je súčasťou Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave,... Okresné riaditeľstvo PZ Senec, odd. skráteného vyšetrovania vec listom z 22. 4. 2005 vec postúpilo Okresnému riaditeľstvu PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Senci (odteraz PZ Senec). Vec bola pridelená na vyšetrovanie vyšetrovatel'ke kpt. Ing. I. Š. (odteraz vyšetrovatel'ka).

Listom z 1. 7. 2005 právna zástupkyňa sťažovateľa zaslala Okresnej prokuratúre Bratislava II fotografickú dokumentáciu akvárií, terárií a chovného zariadenia z poručiteľovho domu... a požiadala o vypočutie dvoch svedkov. Vyšetrovatel'ka fotografickú dokumentáciu do vyšetrovacieho spisu nevložila a táto sa tam doteraz nenachádza...

Oboch svedkov vyšetrovatel'ka odmietla vypočuť, nevypočula po riadnom poučení o právnej povinnosti hovoriť pravdu a nič nezamlčať ani J. H., proti ktorej trestné oznámenie smerovalo. Nevypočula ani oznamovateľa a poškodenú osobu, ktorou je sťažovateľ, neumožnila tomuto nahliadnutie do spisu a tým mu aj zabránila, aby sa

kvalifikovane vyjadril k trestnému stíhaniu a navrhol vykonanie ďalších dôkazov. Vyšetrovatel'ka odmietla obhliadnuť - miesto činu - dom poručiteľa... ako aj vypočúť susedov nehnuteľnosti, ktorí o rozkradnutí pozostalosti majú vedomosti. PZ Senec dňa 31. 5. 2005 vydal uznesenie č. ORP-743/2-OVK-B2-2005, ktorým vec odmietol, nakoľko nezistil dôvod na začatie trestného stíhania...

Advokátka sťažovateľa podala proti rozhodnutiu sťažnosť listom z 22. 6. 2005, ktorú odôvodnila najmä tým, že nebol náležité zistený skutkový stav a svedkovia navrhnutí sťažovateľom neboli vypočutí...

Okresná prokuratúra Bratislava II vydala dňa 14. 7. 2005 rozhodnutie zn. Pn. 2285/05-20, ktorým sťažnosť zamietla, pretože nie je dôvodná...

Nakoľko ústne, resp. telefonicky uplatnené nároky sťažovateľa o nahliadnutie do spisu boli vyšetrovatel'kou ignorované, sťažovateľ požiadala svoju právnu zástupkyňu, aby zaslala PZ Senec doporučenou poštou formálnu žiadosť o nahliadnutie do spisu. Táto tak urobila doporučeným listom z 9. 8. 2005, na ktorý však PZ Senec nijako nereagoval a nahliadnutie do spisu neumožnil...

Napriek poučeniu, ktoré nedovoľuje opravný prostriedok proti rozhodnutiu Okresnej prokuratúry Bratislava II zo 14. 7. 2005, sťažovateľ podal proti tomuto sťažnosť dňa 9. 9. 2005 a táto bola rozhodnutím Krajskej prokuratúry v Bratislave z 6. 10. 2005 odložená s vyjadrením: „nezistiac porušenie právnych predpisov Váš podnet považujem za vybavený a odkladám ho bez prijatia ďalších opatrení“...

Sťažovateľ sa listami z 29. 11. 2005 a 14. 12. 2005 a žiadal aby jeho podozrenia z trestnej činnosti boli riadne prešetrené, aby mu bolo umožnené nahliadnutie do spisu priamo na Generálnej prokuratúre SR, kde sa spis práve nachádzal, aby sám sťažovateľ bol vypočutý ako svedok a aby boli prijaté účinné opatrenia pre zabránenie priesťahov v konaní a dosiahnutiu dôkladného vyšetrenia trestnej činnosti.

Prokurátor Generálnej prokuratúry SR... sťažovateľovi listom z 22. 12. 2005 sťažovateľovi oznámil, že jeho podnet uznal za „z časti dôvodný“. Tiež ho upovedomil o tom, že upravil prokurátora Krajskej prokuratúry v Bratislave zabezpečiť vo veci postup podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku (zahájenie trestného konania) a vykonať ďalšie úkony...

Vyšetrovatel'ka... dňa 12. 1. 2006 uznesením zahájila trestné stíhanie pre zločin

krádeže a trestný čin zatajenia veci... (ktoré nebolo sťažovateľovi doručené) avšak pokračovala v prietahoch vo vyšetrovaní. K vypočutiu sťažovateľa malo dôjsť až... 16. 5. 2006. Sťažovateľ sa riadne dostavil na 8. 30 ráno a čakal v meste do obeda, avšak vyšetrovatelka sa samotná na výsluch nedostavila...

Sťažovateľ sa listom z 23. 5. 2006... adresovaným ORPZ Senec sťažoval na neprítomnosť vyšetrovatelky na výsluchu, na ktorý ho predvolala, na prietahy vo vyšetrovaní, na nevykonávanie dôkazov, najmä obhliadky miesta činu, nevypočutie svedkov. V prílohe zaslal taktiež trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a, nakoľko colná správa pri razii na trhovisku zistila chránené exotické zviera (leguána zeleného), držané bez dokladov. Nakoľko ... je predpoklad, že zistený leguán pri colnej razii bol jedným zo zvierat odcudzených z pozostalosti poručiťel'a po jeho smrti...

Vyšetrovatelka na sťažnosť sťažovateľovi neodpovedala, trestné oznámenie úplne ignorovala, ani ho nezaložila do spisu, neodložila ho, nezahájila trestné stíhanie a vo veci nevykonala žiaden vyšetrovací úkon.

Vyšetrovatelka znova predvolala sťažovateľa na výsluch na deň 12. 7. 2006. Vtedy po prvýkrát, viac ako dva roky po podaní trestného oznámenia sťažovateľom, povolila tomuto nahliadnutie do spisu. Spis bol nekompletný, nezviazaný a strany neočíslované. Chýbali v ňom viaceré významné dokumenty, najmä uznesenie o zahájení trestného konania, fotografie zaslané právnou zástupkyňou sťažovateľa z 1. 7. 2005, trestné oznámenie sťažovateľa z 23. 5. 2006, čestné prehlásenie svedka J. V. a ďalšie. Vyšetrovatelka sa k otázke sťažovateľa, prečo tieto dokumenty nie sú vložené do spisu vyjadrila, že ich má niekde inde. Obsah spisu nebol riadne vedený, nakoľko dokumenty v spise, ako aj chýbajúce dokumenty v ňom neboli zapísané.

V spise sa nachádzal záznam z výsluchu svedkov J. H. a E. D. zo dňa 28. 5. 2005. Toto bol jediný vyšetrovací úkon, ktorý vyšetrovatelka urobila pred vydaním uznesenia z 31. 5. 2005, ktorým vec odložila. Tento úkon bol vykonaný spôsobom, ktorým vyšetrovatelka hrubo porušila viaceré ustanovenie Trestného poriadku...

zostala vyšetrovatelka nečinná až do januára 2007, s výnimkou vypočutia sťažovateľa dňa 12. 7. 2006. Výsluch sťažovateľa... bol vykonaný tak, že sťažovateľ bol bez oddychu a jedla približne 7 hodín a dokonca aj počas schôdze, ktorú vyšetrovatelka absolvovala počas výsluchu mu táto nedovolila ísť sa naobedovať a musel sedieť na stoličke

na chodbe... Okolnosti výsluchu sťažovateľ opísal tiež v jeho žiadosti o preskúmanie postupu policajta z 15. 7. 2006...

V januári 2007 vyšetrovatelka vypočula viacero svedkov. Výsluchy znova vykonala v hrubom rozpore s viacerými ustanoveniami Trestného poriadku...

Napriek tomu, že väčšina svedkov potvrdila existenciu chránených exotických zvierat v dome poručiteľa, ako aj vecí - nového televízneho prijímača, hudobnej veže, počítača atď., nepokúsila sa odstrániť rozpory vo výpovediach svedkov konfrontáciou, ani rekogníciou na mieste činu. Nepožiadala J. H. o vydanie dokladov, dokumentov a záznamov z počítača, ani ich neodňala, ako jej to umožňuje § 91 Trestného poriadku. Doloženie dokladov poručiteľa do spisu by podstatne prispelo k objasneniu skutkovej podstaty, aj k ohodnoteniu odcudzeného majetku. Podľa vedomostí sťažovateľa vyšetrovatelka dodnes nevypočula, po poučení o právnej povinnosti vypočúvaného svedka hovoriť pravdu a nič nezamlčať, ani J. H., ani E. D. a A. D., ani osoby, ktoré boli podľa trestného oznámenia spolupáchateľmi zločinu krádeže a to M. K. a P. Č. Neobhliadla miesto činu...»

Sťažovateľ poukázal na to, že podal niekoľko žiadostí o vykonanie dôkazov vo veci, sťažností i trestných oznámení. Konkrétne v sťažnosti poukázal na list z 23. decembra 2003 adresovaný Okresnej prokuratúre Bratislava III, list z 18. marca 2004 adresovaný Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Bratislava II, oddeleniu skráteného vyšetrovania, list z 23. mája 2004 adresovaný Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Bratislava II, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Senci, trestné oznámenie z 13. júla 2004 adresované Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Bratislava III, trestné oznámenie z 2. apríla 2006 adresované Obvodnému oddeleniu Policajného zboru v Malackách, trestné oznámenie z 20. júla 2006 adresované Úradu inšpekčnej služby Policajného zboru, list z 25. novembra 2006 adresovaný Okresnej prokuratúre Bratislava II, trestné oznámenie z 29. mája 2007 adresované hlavnému vojenskému prokurátorovi Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pre podozrenie zo spáchania trestných činov vyšetrovatelkou, sťažnosť na prieťahy v trestnom konaní a na postup vyšetrovatelky z 25. júla 2007 adresovanú nadriadenému vyšetrovatelky, žiadosť o preskúmanie postupu policajta z 15. septembra 2007 adresovanú Okresnej prokuratúre Bratislava II a Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Bratislava - okolie so sídlom v Senci.

Sťažovateľ vzniesol proti vyšetrovatelke aj námietku zaujatosti listom z 22. septembra 2006 a listom z 25. júla 2007, pričom obe námietky boli posúdené ako nedôvodné.

Sťažovateľ ďalej uviedol: *«Sťažovateľovi bolo systematicky, do podania tejto sťažnosti, vyšetrovatelkou upierané právo nahliadnuť do spisu, aj keď táto vedela, že sťažovateľ je poškodenou osobou trestnou činnosťou a tiež oznamovateľom trestného činu. Aj v prípadoch, keď k nahliadnutiu došlo, spis nikdy nebol úplný a obsah spisu nebol vedený podľa § 5 ods. 1 vyhl. č. 618/2005 Z. z. Toto vyšetrovatelka využívala k manipulácii s dôkazmi, ktoré usvedčovali podozrivé osoby z trestnej činnosti a tým aj k zabraňovaniu sťažovateľovi vyjadriť sa k dôkazom a navrhovať vykonanie ďalších...»*

Vyšetrovatelka totiž odmieta sťažovateľovi nahliadnuť do spisu. V zázname z 3. 5. 2007 vyšetrovatelka uvádza: „Z dôvodu, že J. H. ovplyvňuje svedkov trestného konania vyšetrovateľ PZ dospel k názoru, že menovanému neumožní nahliadať do vyšetrovacieho spisu. A to aj napriek tomu, že má na to zákonný nárok“...

Vyšetrovatelka v priebehu vyšetrovania nevykonala jednoduché, časovo a materiálne nenáročné vyšetrovacie úkony, ktoré by vec objasnili a mohli preukázať vinu podozrivých.»

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vyslovil porušenie ním označených základných a iných práv krajským riaditeľstvom, okresným riaditeľstvom a Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Senec v trestných konaniach vedených pod sp. zn. ORP-743/2-OVK-B2-2005 a sp. zn. ORP-443/3-OVK-BH-2006, prikázal im konať vo veci bez zbytočných prieťahov *„s využitím všetkých zákonom vytvorených prostriedkov na dosiahnutie účelu vyšetrovania, ktorým je objasnenie veci. Zabezpečiť práva sťažovateľa k nahliadnutiu do spisu, práva vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a navrhovať vykonanie dôkazov. Zabezpečiť vykonávanie vyšetrovacích úkonov nestranným a objektívnym vyšetrovateľom“*, vylúčil z vykonávania úkonov trestného konania vyšetrovatelku pre zaujatosť, priznal mu finančné zadost'učinenie v sume 1 000 000 Sk a náhradu trov právneho zastupovania pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V čl. 127 ods. 1 ústavy je zakotvený princíp subsidiarity, ktorý znamená, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení práv sťažovateľa a vecne sa zaoberať sťažnosťami iba vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred všeobecným súdom. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda automaticky nezakladá aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany tohto základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy, prípadne

iným zákonne upraveným spôsobom pred iným súdom alebo pred iným štátnym orgánom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie.

V súlade s princípom subsidiarity právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri zakladaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07).

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade všeobecného súdu v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namietal porušenie označených základných a iných práv v trestnom konaní postupom krajského riaditeľstva a okresného riaditeľstva.

Napriek tomu, že sťažovateľ vo svojej sťažnosti označil ako porušovateľa jeho práv aj „*Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Senec, Úrad justičnej a kriminálnej polície*“, ústavný súd poukázal na to, že ide len o duplicitné označenie okresného riaditeľstva vzhľadom na vykonávanie samotných úkonov v trestnom konaní pracoviskom okresného riaditeľstva v Senci.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh možno vyvodiť, že sťažovateľ namieta porušenie svojich práv v jednom trestnom konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. ORP-743/2-OVK-B2-

2005 a v súčasnosti pod sp. zn. ORP-443/3-OVK-BH-2006, ktoré je toho času vedené okresným riaditeľstvom a ktoré začalo na základe trestného oznámenia sťažovateľa (z 23. marca 2005) uznesením okresného riaditeľstva z 12. januára 2006.

Sťažovateľ namieta porušenie ním označených práv aj krajským riaditeľstvom, ktoré však v jeho veci konanie nevedie. Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v časti smerujúcej proti krajskému riaditeľstvu odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti (nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a právami, porušenie ktorých sťažovateľ namieta).

Sťažovateľ bol v namietanom trestnom konaní v postavení oznamovateľa trestného činu a poškodeného a vo svojej sťažnosti namietal prierahy v postupe okresného riaditeľstva pri vyšetrowaní zločinu krádeže a trestného činu zatajenia vecí, ako aj nezákonné postupy okresného riaditeľstva pri vedení trestného konania a vykonávaní jeho jednotlivých úkonov.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že v namietanom trestnom konaní nebolo vznesené obvinenie proti konkrétnej osobe.

Sťažovateľ poukázal na to, že vyšetrowanie trestných činov nebolo ukončené ani po viac ako dva a pol roku od podania trestného oznámenia sťažovateľom (23. marca 2005) a po viac ako roku a pol od začatia trestného konania vo veci (12. januára 2006). Túto dobu vyšetrowania považuje sťažovateľ za neprimerane dlhú, a preto namieta, že postupom okresného riaditeľstva je porušené jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

Podľa názoru sťažovateľa neprimerane dlhým trvaním vyšetrowania, vedením vyšetrowania v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku a nevykonávaním relevantných úkonov smerujúcich k objektívnemu ustáleniu skutkového stavu sú porušené aj jeho základné práva podľa čl. 20 ods. 1, čl. 26 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 ústavy

a podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva podľa čl. 10 ods. 1 dohovoru a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru .

Ak sa sťažovateľ cítil byť poškodený konaním ním označených osôb a obrátil sa na orgány činné v trestnom konaní, požíval ochranu základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj tomuto právu obsahovo zodpovedajúceho práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru).

Ústavný súd však zdôrazňuje, že z týchto práv sťažovateľovi nevyplývalo subjektívne právo na trestné stíhanie iného, prípadne na vznesenie obžaloby proti konkrétnej osobe ako obvinenému alebo jeho odsúdenie v trestnom konaní, sťažovateľ bol len oprávnený na to, aby tieto orgány činné v trestnom konaní venovali jeho trestnému oznámeniu primeranú pozornosť zodpovedajúcu ich zákonným povinnostiam.

Sťažovateľ ako poškodený má zákonné právo domáhať sa len toho, aby sa s jeho vecou kompetentný orgán riadne zaoberal. Nemá však nárok na to, aby výsledok konania zodpovedal jeho predstave (m. m. II. ÚS 88/99, IV. ÚS 131/07).

Sťažovateľom opísaný priebeh trestného konania okresného riaditeľstva síce nasvedčuje tomu, že od začatia trestného konania uplynula doba presahujúca jeden a pol roka v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu bez toho, aby vyšetrowanie, pre ktoré bolo začaté trestné konanie, bolo ukončené niektorým zo zákonných spôsobov ustanovených Trestným poriadkom.

Neprimeranosť tejto doby však podľa názoru ústavného súdu nedosahuje takú intenzitu prietáhov v trestnom konaní, ktoré by bolo možné charakterizovať ako zbytočné. Tomuto záveru nasvedčuje najmä skutková zložitnosť vyšetrowaných trestných činov vyplývajúca z početnosti hnutelných vecí, ktorých sa trestné činy môžu týkať, a svedkov,

ktorých vypočítanie prichádza do úvahy. Časová náročnosť objasnenia skutkového stavu veci v tomto konaní prispela k neprimeranej dĺžke konania bez toho, že by uvedené bolo zapríčinené nečinnosťou samotného okresného riaditeľstva.

K porušeniu označených práv sťažovateľa by mohlo dôjsť len v prípade, ak by okresné riaditeľstvo nevenovalo trestnému oznámeniu náležitú pozornosť a neprešetrilo všetky okolnosti daného prípadu v dobe primeranej povahe a konkrétnym okolnostiam danej trestnej veci, čo sa však v okolnostiach prípadu podľa názoru ústavného súdu nestalo.

Vzhľadom na uvedené bolo potrebné sťažnosť v časti namietaného porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného riaditeľstva odmietnuť pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pokiaľ ide o ďalšie sťažovateľom označené práva, k porušeniu ktorých malo dôjsť v dôsledku neprimeranej dĺžky trestného konania, ako aj vykonávaním úkonov v tomto konaní v rozpore s Trestným poriadkom, treba uviesť, že sťažnosť sťažovateľa je v tejto časti predčasná. V súlade so zásadou subsidiarity sťažovateľ má zákonné prostriedky domáhať sa prípadnej nápravy proti ním tvrdenému porušovaniu práv opravnými prostriedkami ochrany podľa Trestného poriadku a podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov tak v priebehu trestného konania, ako aj po jeho ukončení využitím dostupných opravných prostriedkov proti konečnému rozhodnutiu okresného riaditeľstva. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol ako celok, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa na rozhodnutie ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júna 2008